رسالت

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

صاحب امتیاز: بنیاد رسالت
مدیرمسئول: محسن پیرهادی
سردبیر: مسعود پیرهادی
نشانی: تهران، خیابان استاد نجات اللهی جنوبی خیابان شهید اسماعیل محمدی - پلاک ۱ کدپستی: ۱۵۹۹۹۷۶۷۱۱ | تلفن: ۱۰-۸۸۹۱۰۸۰۶
چاپ: کارو کارگر | تلفن: ۰۲۱۶۶۸۱۷۳۱۷

دوشنبه
۲۶ مرداد ۱۴۰۵
۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
۱۷ آگوست ۲۰۲۶
سال چهل و یکم
شماره ۱۱۴۵۰

WWW.RESALAT-NEWS.COM

اوقات شرعی
اذان ظهر ۱۲:۰۸
اذان مغرب: ۱۹:۱۱
اذان صبح فردا: ۳:۵۴
طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۲۵

خوانندگان فهیم روزنامه رسالت می‌توانند پیام‌های خود را به سامانه‌های ۱۰۰۰۲۱۸۸۹۱۰۸۰۸ یا ۵۰۰۰۱۰۶۰۶۵۸۱۱۹ پیامک کرده و مسائل و مشکلات خود را بیان نمایند. بی‌صبرانه منتظر پیام‌های گرم شما هستیم.

حکمت نهج البلاغه

امام علیه‌السلام فرمود: ای مردم! باید خداوند، شما را به هنگام نعمت ترسان ببیند همانگونه که از بلا و نقمت ترسان می بیند؛ زیرا کسی که خدا به او نعمت گسترده ای بخشیده و آن را (احتمالا) استدراج (مقدمه مجازات تدریجی) نشمرد از امر خوفناکی خود را ایمن دانسته و (به عکس) کسی که خدا بر او تنگ گیرد (و نعمت هایی را از او سلب کند) و آن را آزمایش (و مقدمه ترفیع مقام) نداند پاداش امیدبخشی را از دست داده است.

کنوانسیون خزر با باقی گذاشتن مسائل حیاتی، بخشی از حقوق ایران را همچنان در ابهام قرار داده است

خزر در نقطه حساس حقوقی

گروه سیاسی

ادامه از صفحه اول

این گزاره از نظر حقوقی بیش از حد مطلق است. درست است که کنوانسیون ۲۰۱۸ خط نهایی مرز بستر و زیربستر را ترسیم نمی کند و این مسئله را به توافق های آتی کشورهای مجاور و مقابل واگذار می کند؛ اما همین کنوانسیون چارچوب حقوقی و اصولی را تعیین می کند که مذاکرات آینده درون آن انجام خواهد شد. بنابراین باید میان «عدم تعیین مستقیم سهم» و «بی تأثیر بودن سند بر مذاکرات آتی» تفکیک کرد. اولی قابل دفاع است، دومی نیازمند اثبات و بسیار مناقشه برانگیز است.

در همین چارچوب، مسئله معاهدات ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ نیز به توضیحی دقیق تر نیاز دارد. اینکه در این معاهدات اصطلاح صریح «دریای مشاع» به کار نرفته، به تنهایی تکلیف رژیم حقوقی خزر را روشن نمی کند. ارزش حقوقی این اسناد را باید از مجموع مقررات آنها، رویه طرفین، نحوه اجرای توافق ها و مسئله جانشینی دولت های پس از فروپاشی شوروی استخراج کرد. بنابراین تقلیل مناقشه به این گزاره که «چون کلمه مشاع در معاهدات وجود ندارد، پس ادعای حقوق مشترک فاقد مبناست» از منظر روش شناسی حقوقی کافی نیست. در مقابل، ادعای معکوس، یعنی اینکه معاهدات مذکور به طور خودکار کل بستر و زیربستر خزر را میان ایران و شوروی تقسیم کرده اند نیز نیازمند مستند حقوقی مستقل است. واقعیت حقوقی پیچیده تر از هر دو برداشت ساده سازانه است.

نکته مهم تر، مسئله جانشینی دولت های جدید است. فروپاشی شوروی الزاماً به معنای محو یک شبه تمام حقوق و تعهدات ناشی از معاهدات پیشین نیست. اصل جانشینی دولت ها در حقوق بین الملل موضوعی تخصصی و دارای ابعاد متفاوت است و نمی توان صرفاً با این استدلال که کشورهای جدید آن معاهدات را نمی پذیرند، اعتبار آنها را پایان یافته تلقی کرد. در عین حال، این نیز درست نیست که صرف وجود معاهدات ایران و شوروی، همان رژیم حقوقی را بدون نیاز به توافق جدید بر پنج کشور ساحلی تحمیل کند. بنابراین موضع حقوقی قدرتمندتر برای ایران، نه انکار ساده اعتبار اسناد تاریخی و نه تکیه مطلق بر آنها، بلکه حفظ تمام حقوق قابل استناد ناشی از آنها در مذاکرات رژیم جدید است.

در موضوع اعلامیه تفسیری نیز باید احتیاط بیشتری داشت. یک اعلامیه یکجانبه می تواند برای ثبت رسمی برداشت حقوقی یک کشور، تثبیت موضع مذاکره کننده و جلوگیری از این ادعا که ایران در مقطعی از یک حق یا تفسیر مشخص صرف نظر کرده، اهمیت سیاسی و حقوقی داشته باشد؛ اما نمی توان آن را به طور خودکار «ضمانت اجرایی» برای حقوق ایران دانست. ارزش چنین اعلامیه ای وابسته به ماهیت سند، زمان و نحوه صدور آن، واکنش سایر طرف ها و قواعد حاکم بر تفسیر معاهده است. به بیان روشن تر، ثبت موضع حقوقی با تحمیل آن موضع به طرف های دیگر دو مقوله متفاوت است.

یکی از مهم ترین مواردی که نیازمند دقت است، مسئله خطوط مبدا و سواحل مقعر ایران است. کنوانسیون واقعاً این موضوع را از تعیین مستقیم در متن خود خارج کرده و مقرر کرده روش تعیین خطوط مبدا مستقیم در توافقی جداگانه میان پنج کشور مشخص شود. همچنین اصل توجه به وضعیت نامساعد یک کشور ساحلی در صورت نامساعد بودن شکل ساحل در متن کنوانسیون آمده است. اما «مدنظر قرار گرفتن وضعیت نامساعد» با «تضمین نتیجه مطلوب برای ایران» یکی نیست. این دو گزاره از نظر حقوقی فاصله زیادی دارند. عبارت هایی مانند «تأمین منافع ایران» یا «تثبیت حقوق ایران» زمانی ارزش حقوقی پیدا می کنند که به یک قاعده دقیق، معیار ترسیم، مختصات جغرافیایی یا تعهد الزام آور طرف های مقابل متصل باشند. در غیر این صورت، با یک تعهد برای مذاکره و ملاحظه وضعیت خاص مواجهیم، نه یک نتیجه از پیش تضمین شده. در مورد پهنه های دریایی نیز باید از ادبیات گمراه کننده پرهیز کرد. اختصاص ۱۵ مایل دریایی آب های سرزمینی و ۱۰ مایل منطقه ماهیگیری را نمی توان صرفاً «انقباض مرزی» نامید. آب های سرزمینی و منطقه ماهیگیری دو وضعیت حقوقی متفاوت دارند و نباید آنها را با مفهوم مرز زمینی یا کاهش سرزمین یکی دانست. از سوی دیگر، فاصله ۲۵ مایلی از ساحل نیز به معنای آن نیست که تمام این پهنه تحت یک رژیم واحد قرار می گیرد. خود کنوانسیون برای آب های سرزمینی، منطقه ماهیگیری و بخش مشترک رژیم های متفاوتی ایجاد می کند. در همین بخش، ادعای منع حضور «هر شناور متعلق به کشورهای غیرساحلی» نیز اگر بدون تفکیک نوع شناور، نوع فعالیت و منطقه جغرافیایی بیان شود، از دقت حقوقی لازم برخوردار نیست. ممنوعیت حضور نظامی دولت های غیرساحلی یک اصل مهم امنیتی در کنوانسیون است؛ اما این اصل را نباید بدون بررسی همه مقررات مربوط به کشتیرانی، عبور، صلاحیت و مناطق مختلف دریایی به یک ممنوعیت مطلق درباره هر نوع شناور خارجی تعمیم داد. حتی در حقوق عمومی دریاها نیز «حضور»، «عبور بی ضرر»، «صلاحیت سرزمینی» و «فعالیت نظامی» مفاهیم متفاوتی هستند. بنابراین برای استدلال امنیتی دقیق، باید مشخص شود سخن از کشتی جنگی، کشتی تجاری، کشتی دولتی یا شناور تحقیقاتی و همچنین سخن از آب های سرزمینی یا پهنه مشترک است.

مزیت امنیتی واقعی کنوانسیون را باید در جای دیگری نیز جست و جو کرد: تثبیت اصل انحصار کشورهای ساحلی در ترتیبات امنیتی خزر و منع حضور نظامی قدرت های غیرساحلی، از مهم ترین دستاوردهای ژئوپلیتیکی سند است. این موضوع برای ایران، به ویژه در شرایطی که رقابت قدرت های خارجی برای نفوذ در پیرامون کشور افزایش یافته، اهمیت راهبردی دارد. اما نباید دستاورد امنیتی را به صورت خودکار معادل تأمین همه منافع اقتصادی و سرزمینی ایران تلقی کرد. یک سند می تواند در حوزه امنیتی برای ایران مطلوب و در عین حال در حوزه تحدید حدود نیازمند مذاکرات سخت و طولانی باشد.

بخش زیست محیطی نیز از همین مشکل رنج می برد. تعهد دولت ها به پیشگیری از آلودگی، حفاظت از تنوع زیستی، ارزیابی آثار زیست محیطی و همکاری منطقه ای، از نقاط مثبت چارچوب حقوقی خزر است و کنوانسیون وضعیت حقوقی خزر در کنار کنوانسیون تهران و پروتکل های آن قرار می گیرد. اما میان «امکان مطالبه ارزیابی زیست محیطی» و «حق وتوی ایران بر یک پروژه» فاصله حقوقی قابل توجهی وجود دارد. اگر یک پروژه نفتی یا خط لوله احتمال آسیب فرامرزی داشته باشد، سازوکارهای ارزیابی، اطلاع رسانی، مشورت و مسئولیت بین المللی می توانند برای ایران ابزار مهمی ایجاد کنند؛ اما از این مقررات نمی توان بدون احراز شرایط و سازوکارهای اجرایی مشخص، یک حق وتوی مطلق استخراج کرد.

همین نکته درباره مسئولیت زیست محیطی نیز صادق است. مسئول شناختن دولت یا عامل آلوده کننده برای خسارت زیست محیطی، با توانایی جلوگیری قطعی از وقوع خسارت یکی نیست. حقوق بین الملل محیط زیست غالباً ترکیبی از تعهدات پیشگیرانه، ارزیابی، همکاری، اطلاع رسانی، کاهش خسارت و مسئولیت پس از وقوع آسیب ایجاد می کند. بنابراین اگر هدف، ارزیابی میزان تأمین منافع ایران باشد، باید پرسید در صورت مخالفت ایران با یک پروژه پرخطر، دقیقاً چه مرجع تصمیم گیر، چه استاندارد اثباتی و چه ضمانت اجرایی برای توقف پروژه وجود دارد؛ نه اینکه صرف وجود واژگانی مانند «پیشگیری» و «مسئولیت» را معادل اختیار توقف پروژه بدانیم.

در حوزه منابع زنده نیز همین ضرورت تفکیک وجود دارد. تعیین سهمیه های مشترک و ایجاد سازوکار همکاری برای حفاظت از ذخایر آبزی می تواند برای ایران مفید باشد، اما اثربخشی آن وابسته به اجرای واقعی تصمیمات مشترک، نظام نظارت، قابلیت بازرسی، برخورد با تخلف و همکاری عملی پنج کشور است. در حقوق دریاها، فاصله میان یک قاعده مکتوب و ظرفیت اجرایی آن گاه بسیار تعیین کننده تر از خود قاعده است. بنابراین صرف وجود کمیسیون یا پروتکل، به معنای تضمین حفاظت از ذخایر خاویاری یا جلوگیری از صید غیرقانونی نیست.

از منظر سیاستگذاری ملی، مهم ترین نتیجه این است که تصویب یا رد کنوانسیون نباید در قالب یک داوری کلی و احساسی درباره «سهم ایران از خزر» صورت گیرد. کنوانسیون ۲۰۱۸ اساساً سندی برای اعلام درصد سهم کشورها از بستر خزر نیست؛ بنابراین پرسش مشهور «این کنوانسیون چند درصد خزر را به ایران داده است؟» از ابتدا پرسش دقیقی درباره ماهیت سند نیست. در مقابل، پرسش های جدی تر عبارت اند از اینکه این سند چه حقوقی را برای ایران تثبیت می کند، چه تعهداتی بر ایران تحمیل می کند، چه موضوعاتی را به توافق های بعدی منتقل می کند، در مذاکرات آینده چه قواعدی را برایران و دیگر طرف ها حاکم خواهد کرد، و برای هر یک از حقوق ایران چه ضمانت اجرایی وجود دارد.

از همین منظر، نه می توان کنوانسیون را سندی دانست که به تنهایی سهم ایران را کاهش داده است و نه می توان صرفاً به دلیل اینکه درصدی از سهم ایران در آن تعیین نشده، تمام نگرانی های مرتبط با آینده تحدید حدود را منتفی دانست. مسئله اصلی برای ایران در مرحله بعد از تصویب، مذاکرات خطوط مبدا و سپس تحدید حدود بستر و زیربستر خواهد بود. کنوانسیون این مذاکرات را حذف نکرده، بلکه آنها را به آینده منتقل کرده است. بنابراین وزن واقعی سیاست ملی باید از بحث های نمادین درباره «سهم ۵۰ درصدی» یا «سهم ۱۱ درصدی» به میدان حقوقی دقیق تری منتقل شود؛ میدانی که در آن مختصات، اصول تحدید حدود، وضعیت سواحل، سوابق تاریخی، توافق های دوجانبه، رویه دولت ها و ضمانت های اجرایی تعیین کننده خواهند بود.

درنهایت، دفاع کارشناسی از منافع ایران اقتضامی کند نه نقاط قوت کنوانسیون در حوزه امنیت و همکاری منطقه ای نادیده گرفته شود و نه خلأها و ابهامات آن در حوزه تحدید حدود، خطوط مبدا و ضمانت اجرای تعهدات با خوش بینی سیاسی پوشانده شود. مسئله خزر بیش از آنکه به شعار نیاز داشته باشد، به یک راهبرد حقوقی منسجم نیاز دارد؛ راهبردی که تصویب یک سند چارچوبی را پایان مناقشه نداند، بلکه آن را یکی از مراحل شکل گیری رژیمی بداند که بخش مهمی از سرنوشت حقوق اقتصادی و ژئوپلیتیکی ایران در خزر در مذاکرات بعدی آن رقم خواهد خورد.

فریدزکریا:

حمله به ایران اعتبار آمریکا را به باد داد

هفته گذشته، یک زمین لرزه کوچک ژئوپلیتیکی خاورمیانه را تکان داد. عربستان سعودی و ترکیه، دو کشوری که در بخش عمده ای از دهه گذشته آشکارا با یکدیگر خصومت داشته اند، . متعهد شدند در صورت حمله به یکدیگر، وارد جنگ شوند. آنها به همراه پاکستان «توافق دفاعی مشترک مکه» را امضا کردند و به سبک ناتو اعلام کردند که حمله به یکی از آنها، حمله به همه اعضا تلقی خواهد شد. پاکستان و عربستان سعودی از دیرباز روابط امنیتی نزدیکی داشته اند، اما عربستان سعودی و ترکیه رقبای سرسخت منطقه ای بوده اند و بر سر قطر، مصر، اخوان المسلمین و از همه مهم تر قتل جمال خاشقجی در استانبول با یکدیگر اختلاف داشته اند؛ قتلی که رجب طیب اردوغان، رهبر ترکیه، ظاهراً مستقیماً محمدبن سلمان، ولیعهد سعودی، را مسئول آن دانسته بود.

به گزارش ایرنا، پس چه چیزی آنها را به یکدیگر نزدیک کرد؟ دونالد ترامپ یا دقیق تر بگوییم، کاهش اعتماد دو کشور به او و حرف هایش. جنگ ایران نمونه ای تمام عیار از چگونگی هدر دادن اعتبار است. به یاد داشته باشید که عربستان سعودی و قطر هر دو همین سال گذشته از دونالد ترامپ تعهدات امنیتی دریافت کردند اما اعتبار ترامپ نزد طرف های خارجی، همان قدر سست است که نزد بانکدارانش در نیویورک بود.

او بارها اعلام کرده است که توافق با تهران تنها چند روز فاصله دارد. تا اواسط ژوئن، حداقل ۳۸ اظهارنظر از سوی او ثبت شده بود که در آنها گفته بود توافق نزدیک است یا ایران به شدت خواهان آن است. با این حال، یک منبع ایرانی این هفته به رویترز گفت مذاکرات «مطلقاً هیچ پیشرفتی» نداشته است. جهان یاد گرفته است که اعلامیه های ترامپ در شبکه اجتماعی تروث را ترکیبی از واقعیت و خیال تلقی کند؛ چیزی شبیه برخی ویدئوهای تولید شده با هوش مصنوعی که او منتشر می کند.

همین الگو در اروپا نیز دیده می شود. در ماه مه، پنتاگون اعلام کرد که ۵ هزار نیروی آمریکایی آلمان را ترک خواهند کرد و ترامپ نیز از کاهش های بیشتر سخن گفت. سپس پنتاگون برنامه اعزام حدود ۴ هزار نیرو به لهستان را لغو کرد. چند روز بعد، ترامپ اعلام کرد که ۵ هزار نیروی دیگر به لهستان اعزام خواهند شد. گاهی او اروپا را تهدید می کند که در برابر روسیه از آن دفاع نخواهد کرد و گاهی می گوید این کار را خواهد کرد. تصور کنید وزیر دفاع یک کشور اروپایی باشید و بخواهید بر اساس چنین وضعیتی یک برنامه نظامی ۱۰ ساله طراحی کنید.

ترامپ این هفته اعلام کرد که ایالات متحده «کنترل کامل» تنگه هرمز را در اختیار دارد. اما اداره های دریایی کشتی هانشان می دهد که اخیراً تنها ۱۴ کشتی در یک روز از این تنگه عبور کرده اند؛ در حالی که پیش از جنگ، روزانه بیش از ۱۳۰ کشتی از آن عبور می کردند. این مسئله صرفاً به سبک ریاست جمهوری یا لفاظی مربوط نمی شود؛ بلکه به قلب قدرت آمریکا مربوط است.

ایالات متحده طی هشت دهه گذشته چیزی به قدرت ناوهای هواپیمابر و اسکادران های اف-۳۵ ایجاد کرده است: اعتبار. متحدان باور داشتند تعهدات آمریکا از یک دولت به دولت بعدی پابرجا خواهد ماند. دشمنان نیز می دانستند تهدیدهای آمریکا، هرچند گاهی اغراق آمیز، از وزن واقعی برخوردار است. این نظام بی نقص نبود. واشنگتن وعده هایی را زیر پا گذاشته و اشتباهاتی مرتکب شده است. اما این تصور گسترده وجود داشت که آمریکا بازیگری قابل پیش بینی است و سخنان رئیس جمهوری این کشور معنا و اعتبار دارد.

ترامپ با وعده ها و تهدیدها چنان رفتار می کند که گویی در حال انجام یک بازی بزرگ بلوف زنی است. اما غیرقابل پیش بینی بودن در یک مذاکره املاک و مستغلات کاملاً متفاوت است. اگر متحدان نتوانند بدانند نیروهای آمریکایی اعزام خواهند شد یا خارج می شوند، تعرفه ها افزایش می یابند یا کاهش پیدا می کنند و توافقی که امروز امضا شده تا فردا دوام خواهد آورد یا نه، مطیع تر نمی شوند؛ بلکه مستقل تر می شوند.

کشورها در حال ساختن بیمه نامه های امنیتی برای خود هستند. دانمارک به جای سامانه پدافند هوایی آمریکایی پاتریوت، سامانه فرانسوی-ایتالیایی «سامپ/تی» را انتخاب کرده است. کانادا در حال بازنگری در خریدهای خود از جنگنده اف-۳۵ است. دولت های اروپایی سرمایه گذاری سنگینی در صنایع تسلیحاتی خود انجام می دهند. کره جنوبی به دومین فروشنده بزرگ تسلیحات به کشورهای عضو ناتو در اروپا تبدیل شده و در تأمین پدافند هوایی کشورهای خلیج فارس با سامانه هایی ارزان تر از پاتریوت مشارکت می کند. بانک مرکزی هلند نیز برای کاهش وابستگی به فناوری آمریکایی، خدمات ابری حیاتی خود را به یک ارائه دهنده اروپایی منتقل کرده است. اکنون نیز عربستان سعودی، ترکیه و پاکستان در حال ایجاد یک معماری امنیتی مستقل برای خود هستند.

هیچ یک از این اقدامات به تنهایی به معنای گسست از واشنگتن نیست. اما مجموع آنها نشان دهنده کاهش عمیق تر اعتماد به حرف آمریکا است. همین اتفاق درباره تهدیدهای آمریکا نیز در حال رخ دادن است. اگر واشنگتن تهدید به اعمال تعرفه کند، امتیاز بگیرد و سپس دوباره تهدید به اعمال تعرفه کند، دولت ها به این نتیجه می رسند که سازش و همراهی، امنیت ایجاد نمی کند. به تعبیر مارک کارنی، نخست وزیر کانادا، که اوایل امسال این موضوع را مطرح کرد، اگر کشورها امیدوار باشند که تبعیت از خواسته های آمریکا برایشان امنیت به همراه خواهد آورد، چنین نخواهد شد. بنابراین واکنش منطقی، ساختن گزینه های جایگزین است.

حتی بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم اسرائیل نیز پیشنهادهای ترامپ را چندان جدی نگرفت و این هفته طرح ۱۵ ماده ای رئیس جمهوری آمریکا برای غزه را به طور کوتاه و قاطع رد کرد. او طرح های متعدد ترامپ را دیده است که با سر و صدای فراوان اعلام شده اند و سپس خیلی زود به فراموشی سپرده شده اند. طرح بازسازی او برای غزه را به یاد دارید؟

این همان شیوه ای است که قدرت های بزرگ افول می کنند؛ نه لزوما از طریق یک شکست چشمگیر بلکه زمانی که دیگران به تدریج از سازمان دادن جهان خود حول محور آنها دست می کشند. ایالات متحده قدرتمندترین ارتش جهان، فناوری های پیشرفته، بازارهای سرمایه گسترده، ائتلاف های قدرتمند و دلار را در اختیار دارد. اما اعتبار نیز یک دارایی است؛ دارایی که طی نسل ها با زحمت انباشته شده و هدر دادن آن به طرز شگفت آوری آسان است.

در جریان بحران موشکی کوبا، جان اف. کندی، رئیس جمهوری آمریکا، دین اچسون، وزیر امور خارجه پیشین، را به پاریس فرستاد تا شارل دوگل را از کشف موشک های هسته ای شوروی در کوبا مطلع کند. اچسون برای اثبات موضوع، عکس های شناسایی هوایی را با خود برد. دوگل، که هرگز تسلیم خواسته های آمریکا نبود، آنها را کنار زد و گفت نیازی به مدرک ندارد. حرف رئیس جمهوری ایالات متحده برای او کافی بود. تصور چنین صحنه ای در امروز دشوار است.

فراخوان تجدید مناقصه عمومی

سازمان بنادر و دریانوردی

همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) یک مرحله ای

ارائه خدمات نقلیه عمومی جهت ایاب و ذهاب کارکنان مدیریت بنادر آبادان چوئبده و اروندکنار

مدیریت بنادر و دریانوردی آبادان در نظر دارد تجدید مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) با موضوع ارائه خدمات نقلیه عمومی جهت ایاب و ذهاب کارکنان مدیریت بنادر آبادان چوئبده و اروندکنار بشماره (۲۰۰۵۰۰۱۳۹۶۰۰۰۰۰۴) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۶ می باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۰۸:۰۰ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۲
مهلت زمانی ارسال پیشنهاد: ساعت ۰۸:۰۰ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶
زمان بازگشایی پاکتها: ساعت ۰۸:۳۰ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶
تاریخ برگزاری جلسه پرسش و پاسخ: ساعت ۱۱:۰۰ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۹
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکتهای الف:
آدرس: آبادان خیابان امام خمینی(ره) و تلفن ۰۶۱۵۳۲۴۴۰۰۰
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:
مرکز تماس: ۴۱۹۳۴-۰۲۱
دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استانها، در سایت سامانه (www.setadiran.ir) بخش "ثبت نام/پروفایل تأمین کننده / مناقصه گر" موجود است.
انتشار: ۱۴۰۵/۵/۲۶

مدیریت بنادر و دریانوردی آبادان

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

نوبت اول

تهیه مصالح و اجرای طرح مرمت راسته اصلی بازار سیرجان (بازار نو، بازارچه نشاط بخش شمالی راسته مستگرها)

شهرداری سیرجان در نظر دارد مناقصه عمومی خدمات (شرح مختصر: تهیه مصالح و اجرای طرح مرمت راسته اصلی بازار سیرجان (بازار نو، بازارچه نشاط بخش شمالی راسته مستگرها) به شماره ۲۰۰۵۰۰۵۶۷۴۰۰۰۰۲۷ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
تاریخ انتشار اسناد مناقصه در سامانه مورخ ۱۴۰۵/۵/۲۴ می باشد.
مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: از تاریخ انتشار اسناد مناقصه تا ساعت ۱۸ روز پنجشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۶/۵
مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: از تاریخ دریافت اسناد مناقصه تا ساعت ۱۹ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۶/۱۵
زمان بازگشایی پاکتها: ساعت ۹ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۶/۱۶
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکتها
آدرس: سیرجان میدان انقلاب شهرداری مرکزی و امور قراردادها و تلفن ۰۳۴۴۱۳۲۵۰۷۷
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه - مرکز تماس ۴۱۹۳۴-۰۲۱
دفتر ثبت نام ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۵/۵/۲۶
تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۵/۵/۲
خ ش ۱۴۰۵/۵/۲۶

مدیریت ارتباطات شهرداری سیرجان

آگهی مزایده عمومی شماره ۲۶

فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا

مدیریت خرید و پیمان - دایره فروش

الف) فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا (مدیریت خرید و پیمان - دایره فروش) در نظر دارد مقدار ۴۰۰ تن قیر ۷۰-۶۰ را با شرایط ذیل به پیمانکارانی که در زمینه روسازی راه و جاده تخصص و سابقه دارند، واگذار نماید.
ب) زمان و محل تحویل اوراق مزایده: متقاضیان شرکت در مزایده می توانند به منظور دریافت اوراق شرکت در مزایده در ساعات اداری (از ساعت ۶ الی ۱۳) از مورخه ۱۴۰۵/۵/۲۵ الی ۱۴۰۵/۵/۳ به استثناء ایام تعطیل به نشانی دزفول زیرپل روگذر کوی آزادگان پادگان فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا (مدیریت خرید و پیمان - دایره فروش) مراجعه نمایند.
ج) زمان و محل تحویل پیشنهادها: پیشنهاددهندگان باید حداکثر تا ساعت ۱۶ مورخه ۱۴۰۵/۶/۳ پاکتهای پیشنهادی خود را در صندوق مستقر در انتظامات پادگان فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا قرار دهند.
ح) زمان و محل برگزاری مزایده: پیشنهادهای واصله در ساعت ۹ مورخه ۱۴۰۵/۶/۴ در محل سالن توجیه فرماندهی آماد و پش م ج غ نزاجا در حضور اعضای کمیسیون بازگشایی و قرائت خواهد شد.
د) با توجه به این که شرکت کنندگان در قبال قیر دریافتی بایستی اقدام به اجرای زیرسازی و آسفالت نماید لذا می بایست مبلغ ۱۲۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال معادل دوازده میلیارد تومان را جهت سپرده شرکت در مزایده و حسن انجام کار به حساب جاری طلایی دولتی به شماره ۵۱۵۱۵۷۲۲۰۳۰۰۷ و شماره شبای IR۹۱۰۱۵۰۰۰۰۰۰۵۱۵۱۵۷۲۲۰۳۰۰۷ به نام وجوه متفرقه فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا واریز و اصل فیش واریزی را با فرم قیمت پیشنهادی و یا معادل آن را ضمانتنامه معتبر بانکی ارائه نماید.
ذ) فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا در رد یا قبول کلیه پیشنهادها مختار است.
جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۹۱۶۳۴۰۰۱۰۳ تماس حاصل فرمائید.
تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۵/۲۶
خ ش ۱۴۰۵/۵/۲۶

فرماندهی آماد و پشتیبانی منطقه جنوب غرب نزاجا

آگهی مزایده عمومی فروش ملک

شرکت تعاونی روستایی مزداران - زریندشت از توابع بخش مرکزی فیروزکوه (استان تهران) در نظر دارد نسبت به فروش ملکی به مساحت ۱۲۸ مترمربع به شماره پلاک ثبتی فرعی از سنگ ۶۴ اصلی مذکور حوزه ثبت ملک فیروزکوه (استان تهران) به مساحت ۱۲۸ متر مربع متعلق به شرکت تعاونی روستایی مزداران (شهرستان فیروزکوه - بخش مرکزی) با قیمت پایه ۱۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال یک میلیارد و دویست میلیون تومان از طریق مزایده عمومی اقدام نماید.
علاقمندان می توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۵/۲۶ روز انتشار آگهی مزایده تا تاریخ ۱۴۰۵/۶/۵ به مدت ۱۰ روز با مراجعه و بازدید از محل مذکور قیمت پیشنهادی خود را در پاکت دربسته به همراه مدارک درخواستی به دفتر شرکت تعاونی روستایی مزداران تسلیم و رسید دریافت نمایند.
لطفا قبل از مراجعه با شماره تلفن آقای رمضان حاجی مزدارانی ۰۹۱۲۲۹۱۵۴۶۳ جهت راهنمایی و توضیحات بیشتر تماس حاصل نمایند.
مشخصات ملک:
ملک مذکور دو متر تقریبی بر خیابان و بقیه پشت قواره ملک دیگر که سابقا جهت سوخت رسانی نفت قابل استفاده بوده است.
کلیه هزینه های چاپ آگهی نقل و انتقالات و غیره بعهده برنده مزایده می باشد.
تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۵/۲۶
خ ش ۱۴۰۵/۵/۲۶

شرکت تعاونی روستایی مزداران فیروزکوه